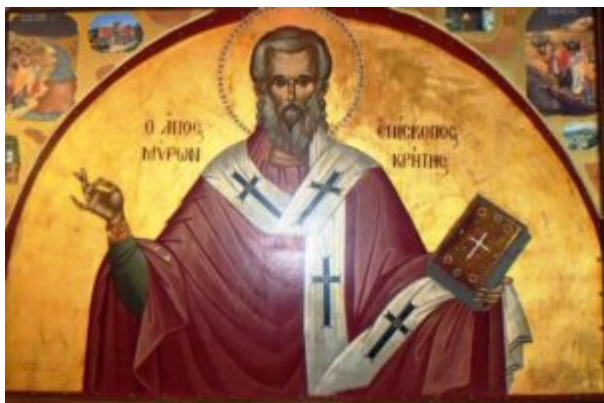

Παράκληση εις τον εν Αγίοις Πατέρα ημών Μύρωνα Επίσκοπον Κρήτης τον Θαυματουργόν

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρωί τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλος σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἀ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην

αυτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρος, καί εὐσπλαχνίας ἀνεξάντλητον ρεῖθρον,
καί αὐτουργός θαυμάτων Μῦρων Ὅσιε, πᾶσης ἡμᾶς λῦτρωσε, συμφοράς καί
ανάγκης, οἷα συμπαθέστατος, τῇ θερμῇ σοῦ πρεσβείᾳ, τοῦς τῷ σεπτῷ σου
σπεῦδοντας ναό, καί ἐξαιτούντας τὴν χάριν σοῦ Ἄγιε.

Δόξα. Το αὐτό. Καί νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τάς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ
γὰρ Σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων Τὶς
δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καί ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις
καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα

ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Σῶζε ὦ Μύρων τοὺς σέ τιμώντας. Γερασίμου.

Ῥδὴ α Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Συνῶν τῶν Ἀγγέλων ταῖς στρατιαίς, ἀπαύστως δυσώπει, Πᾶτερ Μύρων θαυματουργέ, Πᾶσης ἡμᾶς ρῦεσθαι ἀνάγκης, τοὺς τη σεπτὴ σοῦ πρεσβεῖα προστρέχοντας.

᾿Ως ἔχων ἀκένωτον θῆσαυρόν, Πᾶτερ εὐσπλαχνίας, εὐσπλαχνίσθητι εφ´ ἡμῖν, καὶ δέξαι ἡμῶν τὰς ἵκεσίας, καὶ τὰς αιτήσεις ἡμῶν Μύρων πλήρωσον.

Ζωὴν εἰρηναίαν καὶ εὐσταθὴ, καὶ ἀπηλλαγμένην, πᾶσης βλάβης καὶ σύμφοράς, ἡμᾶς καταξίωσον ἀνῶν, τοὺς σε προστάτην θερμόν Πᾶτερ ἔχοντας.

Θεοτοκίον

Ἐκ σου ἀνατέταλκεν ἐν σαρκί, δι´ ἔλεος μέγα, καταυγᾶζων πάσαν τὴν γῆν, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, οὗ ταῖς ακτῖσι καμέ Κόρη λάμπρυνον.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

᾿Ως ὠκτείρησας πᾶλαι, ὡς συμπαθῆς Ὅσιε, τοὺς χειρὶ δολία τὸν σίτον, τὸν σὸν ἀρπάζοντας, οὕτως οἰκτείρησον, καὶ πᾶσης ρῦου ἀνάγκης, Μύρων τοὺς προστρέχοντας, τῇ προστασίᾳ σοῦ.

Μύρον πάντοτε βλύζει, ὡς ἀληθῶς αὔλον, τῆς παρά Θεοῦ σοι δοθείσης, πλοῦσιας χάριτος, ἡ σὴ ἅγια εικῶν, καὶ τῶν παθῶν το δυσῶδες, διαλύει Ἄγιε, ἐκ τῶν τιμῶντων σε.

Ἐπὲρ πάντων δυσῶπει, τον ἄγαθόν Κύριον, Μύρων τῶν πιστῶν προσιόντων, τω θείῳ τάφῳ σου, ὡς ἀν ρῦσθειήμεν, ἐπιφορῶν πολῦτρόπων, καὶ πᾶσης κακῶσεως τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτόκιον.

Ῥώμιν δίδου καὶ χάριν, κατὰ παθῶν Ἀχραντε, τοῖς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦσι, τα μεγαλεία σοῦ, καὶ πάσαν σύντριψον, τὴν καθ´ ἡμῶν κινουμένην, τοῦ Βελίαρ

δύναμιν, κ᾿θικετεύομεν.

Διάσωσον Θαύματοργέ Ἱεράρχα Μϋρων Θεόφρον, πάσης βλάβης καὶ χαλεπῶν περιστάσεων τοῦς ἐξαιτούντας τῆν Θεΐαν σοῦ πρόστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστᾶτης ἡμῶν καὶ μέγα καταφϋγιον, καὶ πρέσβυς θερμός, πρὸς τον Σωτήρα Κύριον, συ εἰ Μϋρων μακάριε διὰ τοῦτο πίστει βοῶμεν σοῖ μη διαλείπεις ἄεὶ δυσωπεῖν, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἀφεσιν.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

᾽Ὡς θερμόν ἀντιλήπτορα, καὶ πρὸς τον Θεὸν μεσίτην σε ἔχοντες, Πᾶτερ Μϋρων ἰερώτατε, τη σεπτῆ σου σκέπη πίστει σπεῦδομεν.

Νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ πολυειδῶν ἐν βίῳ στενώσεων, Πᾶτερ Μϋρων ἀπολύτρωσαι, τοῦς τῷ σῶ νᾶῶ πιστῶς προστρέχοντας.

Τῆ πολλῆ σύμπαθείᾳ σου, συμπαθῶς ἐπίνευσον ταῖς δεήσεσι, Πᾶτερ Μϋρων σύμπαθέστατε, ταῶν εἰλικρινῶς υμνολογοῦντων σε.

Θεοτόκιον.

Ὁ Θεὸς ἐκ σοῦ τίκτεται, καὶ δι΄ εὐσπλαχνίας σῶζει τον ἄνθρωπον ὃν ἰκέτευε δεόμεθα, σῶσαι Θεοτόκε του ὕμνούντας σε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐψιστον Θεόν τον λαμπρῶς σε θαυμαστῶσαντα, Πᾶτερ Μϋρων καθικέτευε ἄεὶ, ταῶν πταισμάτων ἡμῖν δοῦναι την συγχῶρησιν.

Σκέπη ασφαλῆς, τη τιμῶση σε πατρίδι σοῦ, ἔσο Μϋρων Χορηγῶν αὐτῆ ἄεὶ, της θερμῆς σου πρόστασίας τα δωρήματα.

Σώματος δεινᾶς, ἄσθενείας Πᾶτερ ἴασαι, καὶ ψυχῶν την ἄθυμίαν την πικράν, ἀφ΄ ἡμῶν τη σῆ πρεσβεία διασκέδασον.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις οἰκτηρμούς, ἄμετρήτους Μητροπάρθενε, οἶα Μῆτηρ του οἰκτίρμονος

Θεοῦ ὅθεν οἴκτηρον καμέ τον ἀπολλύμενον.

Ἰδὴ στ´. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Το ρεῖθρον, τοῦ ποταμοῦ παραδόξως, αναστείλας ακωλύτως διήλθες, θαυματουργέ αξιάγαστε Μῦρων ὅθεν ημάς ἄποντίστως διέρχεσθαι, κυβέρνησον ὡς συμπαθῆς, πόλυφρόντιδος βίου την θάλασσαν.

Ἰσχύι, των πρεσβειῶν σοῦ παμμάκαρ, ἔνεκρώθει ο ολέθριον δρᾶκων, ο απειλῶν συμφοράν τη σῆ ποιμνη αλλά και νῦν τη δοθείση σοῖ χάριτι, τον ἐφορμώντα καθ´ ἡμῶν, απονέκρωσον βῦθιον δρᾶκοντα.

Μεγίστων, ὡς αὐτουργός θαυμασίων, τη σῆν χάριν την σωτήριον δίδου, τοῖς ευλαβῶς τῷ ἁγιῷ ναῶ σου, και τω σῷ τᾶφω προστρέχουσιν Ἄγιε, καί νοσημάτων καί παθῶν, αβλαβεῖς ἡμᾶς Μῦρων διάσωζε.

Θεοτοκίον.

Ἦς Μητηρ, του ελεήμονος Λόγου, Πάντευλόγητε Παρθένε Μαρία πρός σωτηρίας κυβέρνησον τρίβους, τοῦς ἔν οδοῖς ἁμαρτίας ὑπάρχοντας, και δίδου ἅπασιν ἡμίν, αφορμᾶς αληθοῦς μεταγνώσεως.

Διάσωσον, θαυματουργέ Ἱεράρχα Μῦρων θεόφρον, πάσης βλάβης και χαλεπῶν περισταῶσεων, τοῦς εξαιτοῦντας την θείαν σοῦ πρόστασίαν.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ´ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τη πρός Θεόν Ἱεράρχα πρεσβεία σοῦ, την σῆν πατρίδα απαῦστως διάσωζε, καί πᾶσι πιστοῖς δίδου πάντοτε, πᾶσης ἀνάγκης και θλίψεως λῦτρωσιν, ὦ Μῦρων Κρητῶν εγκαλλῶπισμα.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ο θάνατος του Ὁσίου αυτού.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην. (ι´9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος • Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα δι´ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ

ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ• ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κάγῳ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης• κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ελεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με....

Και το προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χᾶρις πλούσιόδωρος, παρά Θεοῦ σοί ἐδόθη, Μῦρων Παμμακάριστε, τοῦ τελείν θαυμάσια, τοῖς προστρέχουσι διὸ νῦν Ἄγιε, ὡς Χριστοῦ θεράπων, καὶ προστάτης ἡμῶν μέγιστος, πᾶσης κακῶσεως, καὶ ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ πᾶσης ρῦου θλίψεως, καὶ ἀσθενημάτων ἐκάστοτε, τοῦς τῆ σὴ πρεσβεία, προσπίπτοντας θεόφρον εὐλαβῶς, καὶ τῶν παισιμᾶτων συγχώρησιν, αἰτεῖ ἡμῖν πάντοτε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὰν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νᾶμα ἄυλον θείον, ἐκ πηγῶν σωτηρίου ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐπόμβισον καὶ σβέσον, παθῶν ἡμῶν τὴν φλόγα, καὶ κίνδυνων τὸν καῦσωνα, Μῦρων θεράπων Χριστοῦ, ἡμῶν ὁ ἀντιλήπτωρ.

Τὸν ναόν σου τὸν θείον, νοητόν ὡς λιμένα, Πᾶτερ κατέχοντες, προστρέχομεν ἔν τούτῳ, ἔν ζάλαις ταῖς τοῦ βίου, καὶ ταχέως λυτρούμεθα, τρικυμιῶν χαλεπῶν, τῆ σὴ πρεσβεία Μῦρων.

Ασθενοῦσιν τὴν ῥώσιν, και τοῖς πᾶσχουσι Πᾶτερ, ταχεῖαν ἰάσιν, και τοῖς ὑπὸ πνευμάτων, δεινῶν συνεχόμενους, την εκλύτρωσιν βράβευσον, ὡς του Θεοῦ μιμητῆς θαύματοφόρε Μύρων.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεῖς ἄπορρήτως, ἕξ αγνῶν σοῦ αιμάτων, ὁ Ὑπερούσιος, εθέωσε την φῦσιν, ἡμῶν δι' εὐσπλαχνίαν, Θεοτόκε Πανῦμνητε ὄν εκδυζῶπει ἀεὶ, τυχεῖν με σώτηρίας.

Ἦδὴ ζ'. Τὸν Βασιλέα.

Γαλήνη δίδου, και ευπραγίαν ἐν βίῳ, Μῦρων Ἄγιε τοῖς πιστοῖ προσιούσι, τῷ σεπτῷ σου τάφῳ, καὶ σε ὑμνολογοῦσιν.

Ἐχει σε Πᾶτερ, καταφυγῆ ἐν ἀνάγκαις, ἡ τιμῶσα σε πατρίς σου Ἱεράρχα ὅθεν καὶ προστρέχει τῷ θείῳ σου τεμένει.

Ράβδῳ ἀγία, τῆς προστασίας σοῦ Πᾶτερ, και νῦν ἴθυνον ὡς πάλαι εἶς λειμῶνας, θείων ἐνταλμάτων, τὴν λογικὴν σοῦ ποιμνην.

Θεοτοκίον.

Ἄγιωτέρα, τῶν ουρανίων Ἀγγέλων Ἀειπάρθενε Ἀγνῆ Θεοκυῆτορ, ἐναγούς κακίας, ἀπάλλαξον τον νοῦν μου.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Στεφάνῳ ἀφθαρσίας, Πᾶτερ διαπρέπων, πᾶσης φθορᾶς και Παθῶν ἀπολυτρωσαι, τους τῷ ἀγίῳ σου τᾶφῳ, Μῦρων πρόσπίπτοντας.

Ἰσχύν ἡμῖν παρᾶσχου, κατὰ του Βελίαρ, και δυσπραγίας ἀπάσης και θλίψεως, ἀτρώτους φῦλαττε Πᾶτερ, ἡμᾶς δεόμεθα.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἡμῖν φέρονύμως, εὐωδιάζει την χάριν του Πνεύματος, ἡ σὴ εικῶν καὶ ὁ τᾶφος σου Μῦρων Ὅσιε.

Ο μέγας ἀντιλήπτωρ, ἡμῶν Πᾶτερ Μῦρων, ἄνωθεν σκέπε ἀεὶ το σον ποιμνιον, καὶ πᾶσι δίδου τὴν χάριν τῆς προστασίας σου.

Θεοτοκίον.

Ἦμνώ ευσήμῳ γλῶσση, τὴ περί ἐμέ σου ἕν πᾶση ὥρα Παρθένε ἀντίληψιν ὅτι ἀεὶ

βοηθείς μέ, καί διασῶζεις μέ.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
Χαῖροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος πυρσός, Μῦρων θεοφόρε, Ποιμενᾶρχης τε ὁ κλεινός
χαῖροις των θαυμάτων, ἀκένωτος χειμάρρους, ὁ πᾶσιν αναβλύζων, χάριν καὶ ἔλεος.

Βίον τον ενάρετον ἔκ παιδός, Πᾶτερ ἀγαπήσας, σκεύος ὤφθης των αρετῶν, καὶ
ιεροσῦνης, χρισθεῖς τῷ θεῖω μῦρω, Ἀρχιερεύς εδείχθης, Χριστοῦ θεόληπτος.

Χᾶριν ουρανόθεν παρᾶ Θεοῦ, πλουσίαν ἐδέξω, ὡσπερ παῖος καὶ ταπεινός ὄθεν
εδοξάσθεις, ἐν θαῦμασι ποικίλοις, ὦ Μῦρων Ιεράρχα, ἀξιοθαύμαστε.

Χαῖροις τοῦ ελέους ὁ θησαυρός, καὶ τῆς συμπαθείας, ρεῖθρον θεῖον καὶ δαψιλές
χαῖροις θεῖε Μῦρων, Κρητῶν το μέγα κλέος, καὶ πᾶσης Ἐκκλησίας, το
ἀγαλλίαμα.

Τοῦς τω σῶ ἀγίω Πᾶτερ ναῶ, πιστῶς προσιόντας, πᾶσης λῦτρωσαι ἀπειλῆς, καὶ
ἐπερχόμενων, κινδύνων τε καὶ πόνων, ἀτρώτους διατῆρει, Μῦρων μακάριε.

Ὡσπερ ἐλεῆμων καὶ συμπαθῆς, εὖμενως προσδέχου, τας δεῆσεις ἡμῶν ἀεὶ,
Μῦρων Ἰεράρχα, καὶ πλήρου τας αιτήσεις, των επικαλουμένων, τὴν σὴν
βοῆθειαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν το ἐξῆς

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μῦρων Ἱερᾶρχα θαύμαστέ, μῦστα του Χριστοῦ θεοφόρε, θαυμάτων θεῖα πηγῆ, νόσων καὶ κακῶσεων, καὶ χαλεπῶν οδυνῶν, πειρασμῶν καὶ στενωσεων, καὶ ἐκ πᾶσης ἄλλης βλάβης ρύου πάντοτε, ἡμᾶς δεόμεθα, θείες πρὸς Θεόν σου πρεσβείες, τοῦς ἐν ἀδιστάκτω καρδία, τῆ σεπτῆ σοῦ σκέπη καταφεύγοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τὴν

σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Δίστιχον.

Μῦρισον Μῦρων ὀσμαίς τῶν σῶν χαρίτων
Γεράσιμον σπεῦδοντα τή ἀρωγή σοῦ.